

[Henning Philipson.]

vil jeg gerne dokumentere. Det forholder sig således, også i de svar, der er givet i udvalget, at selv om man etablerer en overenskomststridig konflikt på et spørgsmål om procedurereglerne, nemlig dette, at en arbejdsgiver trækker forhandlingerne i langdrag, vil selv de aftaler, man her opnår, være ugyldige. Det er den ene ting.

Den anden ting, det nye i situationen, er, at hvor man før har kunnet etablere overenskomststridige konflikter og har kunnet opnå både lønresultater og andre resultater, har der, selv om disse konflikter af arbejdsretten har været kendt overenskomststridige, ikke været tale om, at de resultater, man nåede, havde man ikke i lommen. Det havde man før. Ingen har indtil i dag bestridt, at de resultater, man opnåede, var i lommen. § 11 her siger det diametralt modsatte.

Nu kan jeg se, at min ærede kollega fra Ålborg, hr. Kaj Poulsen, ryster på hovedet. Så beder jeg hr. Kaj Poulsen om lige at studere disse dokumenter, for det, jeg siger, er selvfølgelig rigtigt. Det, man siger her, er, at selv om man opnår noget ved hjælp af en overenskomststridig strejke nu, er det ulovligt. Det var det ikke før. Det er nemlig ugyldigt, hvis man opnår lønforbedringer nu. Det var det ikke før. Man kunne endda få medhold i, at det, der var opnået, også arbejdsretligt var hjemme i posen. Det er forskellen, og den synes jeg er væsentlig.

Bay (UP):

Først skal jeg meddele angående de forskellige ændringsforslag, at jeg bortset fra handelsministerens ændringsforslag af rent teknisk art må undlade at stemme for de andre, fordi jeg ikke kan overskue konsekvenserne på så kort tid; jeg får jo ikke papirerne før lige i allersidste øjeblik.

Hr. Jørgen Jensen spurgte, om de sparede penge, hvis mit forslag blev vedtaget, skulle bruges til advokatlønninger. Jeg kan berolige hr. Jørgen Jensen med et nej; selv om en kendt advokat har sagt, at et lands dårlighed måles efter advokaternes fedme, har jeg indtrykket af, at de ikke behøver at få flere. Nej, pengene skulle gå til skattelettelse for de lavtlønnede og for pensionister. Det er endnu en overvejelse værd for hr. Jørgen Jensen.

Endelig må jeg beklage, at jeg, da jeg ikke taler efter manuskript, glemte et meget vigtigt

spørgsmål til handelsministeren. Jeg håber, at jeg kan få svar. Spørgsmålet lyder i sin enkelthed: gælder prisstoploven også for handel med fast ejendom og jord, og i bekræftende fald: hvordan kan det praktiseres?

Kurt Hansen (VS):

Det skal bare være et par enkelte bemærkninger til hr. Gert Petersen, et par bemærkninger, som ligger i forlængelse af det, som hr. Wilhjelm var inde på.

Når vi siger, at man skal være påpasselig med at fremføre den taktik, der går ud på at presse de faglige ledere i fagbevægelsen, er det, fordi vi har en masse erfaringer om, hvordan det har udviklet sig, når vi har anlagt den taktik. Det er endt i nederlag hver eneste gang, og det mener vi ikke det skal gøre fremover.

Det, fagbevægelsen eller LO-toppen faktisk besluttede på sin kongres i 1975, var, at vi nu ikke skulle satse så meget på lønstigninger mere, men på arbejdsmiljø og sådan noget. Der skulle komme en udmærket og fin lov; den har vi nogle meninger om og opfattelser af hver især, uden at nogen af os mener, at den er særlig god. Men på den kongres gav fagbevægelsens ledere principiel tilslutning til, at der skulle føres indkomspolitik. De folk, der principielt går ind for indkomspolitik og er garanter for, at der overhovedet kan føres indkomspolitik over for arbejdspladserne, kan vi ikke bygge den linje på, der siger, at vi skal presse så meget som overhovedet muligt. Jeg har hele tiden haft den opfattelse, at SF var lige så meget modstandere af indkomspolitik, som vi var, men jeg ved ikke, om man må revidere den opfattelse på baggrund af de udtalelser, der er kommet fra hr. Gert Petersens side. Vi mener som sagt, det er alternativet, der må satses på, det alternativ, som jeg også nævnte: at vi netop skal tage udgangspunkt i de krav, som er rejst på arbejdspladser og i fagforeninger, og som de faglige ledere ikke engang vil føre frem for de modstående arbejdsgivere; det er dér, vi skal satse gennem en konkret indsats i basisarbejdet, i arbejdet ude på arbejdspladserne og i fagforeningerne. Det arbejde vil vi godt være med til at lave sammen med SF'ere og andre. Det mener vi er en forudsætning for at få en så stærk og slagkraftig bevægelse op at stå som overhovedet muligt. Det skal der til, hvis nogle af de demokratiske krav, som er formuleret dér, skal føres igennem, når fagbevægelsens »ansvarlige« ledere ikke vil gøre det.